

Palotás József

Hessegetem

(firkák-6 2014.)

Hessegetem

Az agyamban síró szúnyogokat
S kocsisirmát szopogató számban
Kigyulladnak a múlt lucskos kocsmái
S egy éjszakai gyaloglás fényei
Magából kivetkezett arcomon este
Vörös hangyák démonai menetelnek
Belemben komisszár hatalmak kutatnak
Jönnek felém jelentések összegyűjtött papírhajókáival
Úszkálnak titkos megfejthetlenségben
Emlékeim posztumusz díszkötetében
Életem hatvanhét évnyi álmjelenetei
Kisiklott vonatok jajgató füstölgésével
Míg megsárgult papírok félelmeivel járkálok
Mint tűzbe röppenő öngyilkos lepkék
Érzelmekkel hajnalig játszadózom
S szórakozni vágyó árulók mosolyaival
Legeltetem terelgetem viszonyaimat

Újra itt van az ideje

Hogy végleg elhessegessem
Az agyamban dongó drónok zaklatását
Eltekintsek a világot behálózó
Gombolyagok kódolt hurkolataitól
S *győztes vesztesek* csonttáncával
Végre megbámulhassam
Az éjben didergők múzeumi búbánatát!

Ezüst pikkely

(firkák-6 2014.)

Alig fénylik
Az öregek akváriumi birodalma
Olyan mint cikázó halak szemébe rejtett mélység
A roppanó jéghegyek kéken omló csuszamlóssága
Hol csak a rozsdás fenekű halászhajók bújócskáznak
Vagy a jeges szelek és vizek vicsorgó csacsogása
Éggel zenélő csillogások árbockötelein
Mintha felbérelt jégzirének énekelnének
És bűbájszél szólna kardhalak csontos hangszerén
Apró sós vízcseppek kerek szimfóniáiban
Amiért most ezüstözött halpénzzel fizetnek
A hálókba befogott ficánkoló öregek!

Il taverna

(firkák-6 2014.)

Apám!
Elképesztő ami ott belül történik
Repedések hatalmas csattanásában
Mint leszakadt gondolatok reccsenő csusszanása
Az ébrenlét hófúvásos másodpercében
Önfeledt táncban élek gondolataim jegesmedvéivel
Mikor hidegség festődik meg kékségek méhében!

Itt

(firkák-6 2014.)

Itt telelhetnék s lehetnék egy fényből szótt sárga kankalin
De itt egy feneketlen kerek erdő fekszik haragszavú lombokkal
Álcázott virág lehetnék ártatlanságában láthatatlan letéphetetlen
Mindent takaró lepelként – szótlánul megleshetném az Istent
Égi fehérben fák nyájasságával elrejtőzködhetnék

Titokban lobogó keblemmel a halállal szemben
Mikor csak egy nagyfröccs prüszköl a kezemben
Sülhetnék Fallarisz rézőkrében ropogásra

Életig halálíg Babilon

(firkák-6 2014.)

Sötétkékben mintha élnék mindhalálíg
Agyamba költözik a tenger lélegezni
Éjjel mikor izzadó király vagyok
Szobám falával elsáncolva a nappalok
Alagutat ásnak bagolyszemű álmok
S tornyok várfokán világra kürtölik
Hogy soha semmikor semmi sem állandó
Hogy mindent elnyel a cirkalmas üresség
S a Hold is abbahagyja balga keringését

Életem morajló sajtások olaján elúszik
Most ravasznak kell lenni mint senecai léleknek
Hogy a végdarabokat egyé tudja összeaszalni
Életig halálíg mohácsig Babilonban
Mikor az utolsó ítélet itt ül már a nyakamban!

Izsák morfondírozása

(firkák-8 2015.)

A kudarc csalás
És a siker is az
Valamiféle magashomlokú célért
Minden csak önáltatás
Tótágas kézenjárás a lépcsőkön
Hol aranyozott halpénzek hullanak
Mint hazugságok jutalékai
Marcangolják a lángoló zsebeket
Ahogy az eljövő homály fenyegető köde
A barna sörösüvegben megecetesedik
Mint asztrológusok hipokrita nézése
Vagy ahogy köszvényes filológusok ujjukkal
Lepöccentik agyadról az enigmák porszemeit
Csak a pénz csengő bővölete zavar még
S a méltatlan művészetek gyűrött ruházatában
A ráncos járdákon rohangáló bőszt rapszicok

Mint homokszínű macskák tengerzöld szemében
Fekete kordbársonyba csomagolt rigók

Ahogy csiklandósan visszasandítanak
S a büdös szájú bagósok feje fölé
Kódolt füstjeleket rajzolnak

A kudarc is csalás
És a siker is az
Mikor szándékosan és hidegvérrel sértegetnek
Laborlombikokban megfürdetik kikapart eszméidet
Bársonyszékek puhaságával néznek keresztül rajtad
Mikor a kocsmákból savanykás sör szaga árad
S a ragacsos butaság füstös hullámai elborítanak
Merülni kezdesz a sűrű és nyúlós takonytengerbe
Sörtől izmos szavakat mormogni tehetséges vízinövényeknek
Míg a parton csak a halképűek nevetése riszál

A kudarc is csalás
És a siker is csalás
Csupa művészi megbosszulatlanság
Csupa önmagába kanyarodó csalárdság
Mint üres papírok közepén felragyogó verébszar
Az önhittség hipózott mosolyában ég
A látszatok sebhelyes járdáin sétálnak
Könnyed eleganciával a tényekkel szemben
Csak a modern élet hiábavalósága felelget
Az átmenetiség jeleivel megterhelteknek
Optimisták fékezhetetlen nyugalomával
Az ostobaság és az üresség kart karba öltve menetelnek

Lásd be oktalanság amit művelsz
Ebben a vad értelmiségi kísértetjárásban
Filozofikus és önsajnáló hangulatba merülsz
Mert a kudarc is csalás
És a siker is az!

Sivatagi homokcsend

(firkák-8 2015.)

Csend van
Az éj végére jár
Az atomkor hideg szele
S fűjtatások tüze száll
A városomon égő tüskék
Keserű füstje folydogál
Száras fügelevelek dorombolnak
Száradó torkomat barokkos indák szorítják
Míg én a megbocsátások haragjának
Kőtekintetével örökké menekülhetek
Menhelyek kaszárnyák hivatalok
Szürke betonkockáin
Kiürült imáimba betakarózva
A cifra életben csak veritékezem
Mikor muszáj meghasonlani vagy
Folytatni magam rókanézésűek dzsungelében
Elkerülő egérutakat és alagutakat keresek
Kivilágítatlan szomjoltó forrásokot
Alvóhelyül altamírai sziklakriptákat
A mai nappalok mókás gladiátorain
Titokban csak ott nevetetek

Gyors záporokban hírek követnek
Nagyapám csontjain keresztül nekem üzennek
Országok és tengerek lebegő morájában
A vér és a bor játszadozik velem
Én úgy unom már ezt a menekülési kényszert
A csuklócsont és bokacsont kiáltzásait
Csak ne lennék még mindig itt
Szeretett árulóim vasmarkú kegyében
Holdkóros életűek hideglelős imáiban
Hol halálomat szívesen megosztanám
Kainnal és Ábellel